Lulajże, lulaj — pociengiel

Może będzie koniec porannego światła

albo na początku przyszłego roku,

urodzą się dzieci z jednostkowej miłości.

Niewinne, ponad przycisk domofonu.

Gąsiory dachów z Sienkiewicza,

dyscyplinują niebo na moim odcinku.

Ponad dolną krawędzią okna,

w wierzchołkach drzew

gaworzy i przeciąga się wiatr.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

pociengiel, dodano 10.09.2022 07:55

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.